SANT FRANCESC D'ASSÍS

Dilluns, 4 d'octubre de 2021

VESPRES I EUCARISTIA

TRÀNSIT DE SANT FRANCESC

a les 7,30 del vespre

Salutació del Consell Pastoral
4 d'octubre de 2021

Avui, dia 4 d'octubre, celebrem la festivitat de Sant Francesc i, amb ella, la Comunitat dels Caputxins de Sarrià celebra també l'inici del nou curs. En nom del Consell Pastoral que aglutina totes les activitats que tenen lloc en el sí dels Caputxins us donem la benvinguda.

Per saber com hem de treballar, hem de conèixer el món que ens ha tocat viure. I hem de reconèixer que vivim uns moments difícils. Vivim una realitat incòmode, enmig de múltiples canvis sense precedents. Podríem referir-nos a la crisi climàtica. Sant Francesc, Patró dels moviments ecologistes. O bé podríem referir-nos a la crisi pandèmica i sanitària que tant ens està condicionant.

De fet, hi ha múltiples crisis. Està en crisi la transmissió del nostre patrimoni social i cultural a les noves generacions. Es va perdent la memòria històrica. I també la memòria religiosa. Emergeix una nova cultura plural i difusa on les grans tradicions culturals, polítiques o religioses van perdent l'autoritat que havien tingut durant segles. S'ha deixat de creure en les "antigues raons de viure". I en què es creu quan es deixa de creure?

És un moment on cada cop és més difícil transmetre la tradició cristiana a les noves generacions, fet que provoca, entre altres coses, una greu incultura religiosa. És un moment de canvi de consciències. Però nosaltres no ens resignem a l'absència de Déu.

És un moment en què preval la cultura del consum i la intranscendència, en què preval "l'aquí i l'ara", vivint només allò que és immediat, sense obrir-se a la transcendència. La cultura del "divertiment" que arrenca els individus de si mateixos cap enfora, fent-los viure en l'oblit de les grans qüestions que porta en el seu cor l'ésser humà.

És un moment de fragmentació, en que han deixat d'existir les antigues veritats absolutes per deixar pas a les veritats polièdriques o parcials. Tot és divers, diferent i es pot veure i valorar des d'una multiplicitat de punts de vista. Que difícil que és trobar les raons per a viure i per donar sentit a la vida mateixa, enmig d'aquest context!

És, en definitiva, moment d'un cert fatalisme, en què ens veiem immersos en una forta corrent que ens arrossega sense que sembli possible aturar o modificar un curs de la història que ens supera.

Quina és la nostra missió, enmig d'aquest entorn tant complex? Què podem oferir les diferents entitats que conformem el Consell Pastoral de la Comunitat dels Caputxins de Sarrià?

L'Associació Cedre, que vetlla per la promoció social dels més vulnerables. El Rebost de Fra Rossend, que cobreix dia a dia les necessitats més bàsiques de tanta gent que se'ns apropa. Les Corals, expressió de joia i d'alegria. La Catequesi i PACCS, que procuren la

transmissió dels valors de Sant Francesc i de la nostra Comunitat a les noves generacions de joves. Quina ha de ser la nostra missió?

Bàsicament el testimoniatge. Hem de saber infondre, en tot allò que fem, un autèntic clima d'amistat sincera i de fraternitat entre la diversitat del nostre entorn, amb vocació d'acolliment. Sense defallir en la nostra passió en la recerca d'un món més just i més digne per tothom.

Hem d'esforçar-nos a ser exemple d'una vida més humil, més austera i més senzilla. Què és sinó, el seguiment de Jesús i de Sant Francesc?

Hem de procurar saber escoltar i atendre les inquietuds i el patiment, els neguits i les esperances de les persones que se'ns apropen.

Hem de saber viure en un clima d'alegria i d'acció de gràcies, mantenint constant el nostre compromís i gran confiança en Jesús. Perquè els qui ens diem cristians sapiguem reconèixer-nos en un estil de vida propi.

Hem de procurar, en definitiva, que l'experiència religiosa de la nostra Comunitat no quedi confinada a l'interior de l'església, sinó que també s'impregni de la nostra vida quotidiana.

Només amb aquest testimoni, humil però determinat, amb una actitud realment samaritana, podrem ser un referent de llum i d'esperança enmig d'aquest món i ser reconeguts com a seguidors de Jesucrist i de Sant Francesc.

VESPRES I EUCARISTIA

AL.LELUIA, LLOEU DÉU

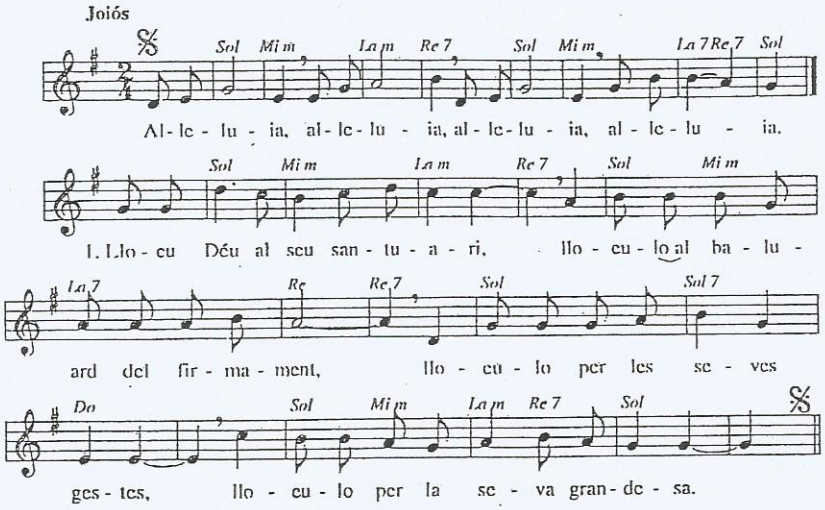

Al.leluia, al.leluia,
al.leluia, al.leluia!

1 Lloeu Déu al seu santuari,
lloeu-lo al baluard del firmament,
lloeu-lo per les seves gestes,
lloeu-lo per la seva grandesa.

2 Lloeu-lo al so dels corns,
lloeu-lo amb arpes i lires,
lloeu-lo amb tambors i danses,
lloeu-lo al so de flautes i corda.

3 Lloeu-lo amb címbals sonors,
lloeu-lo amb címbals triomfants.
Que lloï el Senyor
tot el que respira. Al.leluia!

4 Donem glòria al Pare i al Fill
i al Sant Esperit d'Amor,
així com era al principi,
ara i pels segles dels segles. Amén.

Ant. 1. Cantem amb veu exultant, el nom del Senyor

Salm 112

Servents del Senyor, lloeu-lo, *→
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor, *
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta del sol *
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel. *
¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron, *
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut, *
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos, *
els poderosos del seu poble.
La qui vivia estèril a casa, *
la fa mare amb els fills.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles
dels segles. Amén.

Ant. 2. Lloa el Senyor, ànima meva.

Salm 145

1 – Lloa el Senyor, ànima meva. †
Lloaré el Senyor tota la vida, *
cantaré al meu Déu mentre sigui al món.

2 – No confieu en els homes poderosos, *
homes que són terra, incapaços de salvar:
quan exhalen l'esperit, tornen a la terra, *
i aquell dia es desfan els seus plans.

1 – Feliç l'home que troba ajuda en el Déu de Jacob; *
espera en el Senyor, el seu Déu,

2 – que ha fet el cel, la terra i el mar, *
i tot el que es mou en aquests llocs;

1 – el Senyor, que es manté fidel per sempre, †
fa justícia als oprimits, *
dóna pa als qui tenen fam.

2 – El Senyor deslliura els presos, *
el Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts, *
el Senyor estima els justos;

1 – el Senyor guarda els forasters, †
manté les viudes i els orfes, *
i capgira els camins dels injustos.

2 – El Senyor regna per sempre, *
és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Tots + Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles
dels segles. Amén.

Ant. 3. Beneeix el Senyor ànima meva, no t'oblidis mai dels seus favors

Càntic Ef 1, 3-10

Benet sigui el Déu i Pare
que ens ha benet en Crist *
amb tota mena de benediccions espirituals
dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món, *
perquè fossim sants, irreprensibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, *
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors *
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang. *
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres. †
Ell ens ha concedit *
tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió
benèvola que havia pres, *
per executar-la quan els temps fossin madurs.

Ha volgut unir en el Crist tot el món, *
tant el del cel com el de la terra.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant. →
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

GLÒRIA A DÉU A DALT DEL CEL (B2. A.Taulé)

ORACIÓ: Oh, Déu, vós concedíreu al nostre Pare sant Francesc la gràcia de ser configurat a Crist per la humilitat i la pobresa; feu que, seguint les seves petjades, puguem imitar el vostre Fill i unir-nos a vós amb un amor ple de goig. Per nostre Senyor Jesucrist.

LECTURA PRIMERA

Francesc, com el sol refulgent, ha brillat en el temple de Déu

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 50, 1; 3-7

Vet aquí el qui durant la seva vida reparà la casa,
i durant els seus dies consolidà el santuari.
En el seu temps excavaren el dipòsit de l'aigua,
una cisterna d'un perímetre gran com el del 'Mar':
Desitjós d'evitar la ruïna del seu poble,
fortificà la ciutat contra un possible setge.

Que n'era, de gloriós,
quan sortia de darrere la cortina del lloc santíssim
i feia la volta al santuari!
Era com l'estel del matí enmig dels núvols,
com la lluna quan fa el ple els dies de gran festa;
com el sol que resplendeix sobre el temple de l'Altíssim,
i com l'arc iris que brilla entre núvols resplendents.

SALM RESPONSORIAL

Ant: "Guardeu-me, Déu meu, en Vós trobo refugi" (Salm 15)

15, 1-2a i 5. 7-8. 11

Guardeu-me Déu meu, en vós trobo refugi.
Jo dic: "Senyor, ningú com vós no em fa feliç."
Senyor, heretat meva i calze meu,
Vós m'heu triat la possessió.

Benet sigui el Senyor que em dóna seny.
Fins a les nits m'amonesta el meu cor.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida:
joia i festa a desdir a la vostra presència;
al costat vostre, delícies per sempre. R.

LECTURA SEGONA

Com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans,
Déu me'n guard de gloriar-me en res
que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist.
En ella, és com si el món fos crucificat per a mi
i jo per al món.
Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor.
L'únic que val és que hàgim estat creats de nou.

Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin
sobre tots els qui mantenen aquest criteri
i sobre l'Israel de Déu.

A part d'això, que ningú no m'amoïni,
perquè jo porto en el meu cos
les marques distintives de Jesús.

Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist
sigui amb el vostre esperit. Amén.

Al.leluia,

EVANGELI

Heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 11, 25-30

En aquell temps, Jesús digué:
- "Us ènalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra,
perquè heu revelat als senzills
tot això que heu amagat als savis i als entesos.
Sí, Pare, així us ha plagut a vós.
El Pare ho ha posat tot a les meves mans;
fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill;
igualment ningú no coneix veritablement el Pare,
fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

Veniu a mi, tots els qui esteu cansats i afeixugats;
jo us faré reposar.
Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus,
que jo sóc benèvol i humil de cor,
i trobareu el repòs que tant desitjàveu,
perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera."

Homilia

Professió de Fe

Amb la pandèmia, ens hem quedat garratibats, però hi han llocs al mon que estan pitjor. Que l'esperit de Sant Francesc en il·lumini per seguir ajudant els més necessitats.

Preguem al Senyor

Que les malalties que diuen incurables, trobin la curació, i fer-les mes humanes.
Preguem al Senyor

Sant Francesc ajuda a la Comunitat per superar les nostres debilitats en especial la dedicació als necessitats.

Preguem al Senyor

Seguin l'esperit del Papa Francesc que la societat practiqui la equitat arreu del món.
Preguem al Senyor

Preguem perquè els catequistes ajudin a enfortir la fe de les famílies, que porten als seus fills i filles a la catequesi.

Preguem al Senyor

Sant Francesc ens ajudi a saber transmetre el missatge de Jesús a tots els nens i nenes de la nostra catequesi i ens il·lumini per trobar el camí.

Preguem al Senyor

Preguem per tots els refugiats, que el seu dret a una vida millor , sigui possible.

Preguem al Senyor.

PAU: MANS, MANS (nº37)

COMUNIÓ: BENAURANCES (nº 92)

Càntic de Maria

Ant. Magnificat anima mea Dominum (Taizé)

La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada, perque el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents; dispersa els homes de cor altiu, derroca els poderosos del soli i exalça els humils. Omple de béns els pobres, i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent, com ho havia promès als nostres pares; s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre.

Ant. Magnificat anima mea Domino (Taizé)

TRÀNSIT DE SANT FRANCESC

Durant els dos darrers anys de la seva vida, Francesc no romangué ociós, malgrat les malalties que l'assetjaven. No podia caminar a causa de les llagues, però encara recorria pobles cavalcant una somera mentre tingué delit per predicar. Quan això tampoc no li fou possible escriví algunes lletres peremptòries i cantà l'Himne de les Creatures o Càntic del Germà Sol. En davallar de La Verna, arribà capolat a sant Damià. La germana Clara, per tal de restablir-lo, li bastí dins el jardí una cel.la improvisada. En aquesta cabana,petita i amable, entonà aquest càntic de benedicció a Déu:

Altíssim, omnipotent i bon Senyor,
teves són les lloances, la glòria, honor
i tota benedicció.
A tu, Altíssim, s'adiuen,
i d'anomenar-te cap home no n'és digne.

Lloat sigues, Senyor meu, amb totes les creatures,
especialment el nostre germà Sol,
el qual fa la claror i per ell ens il.lumines.
I és bell i radiant amb gran resplendor;
de tu, Altíssim, porta significació.

Lloat sigues, per la germana lluna i les estrelles,
al cel has fetes clares,precioses i belles.

Lloat sigues, Senyor meu, pel germà vent
i per l'aire i el núvol i el serè, i per tot temps.
Pels quals a tes creatures dones sostenimment.

Lloat sigues, Senyor, per la germana aigua,
que és molt útil i humil,preciosa i casta.

Lloat sigues, Senyor, pel germà foc,
pel qual tu la nit ens il.lumines,
i és bell i alegre, robust i fort.

Lloat sigues, Senyor, per la nostra germana, la Mare Terra,
la qual ens sustenta i ens governa,
i produeix molt de fruit, amb flors acolorides i herbei.

Lloat, sigues, Senyor, pels qui perdonen pel teu amor,
i sostenen malaltia i tribulació,
feliços aquells que es mantindran en pau,
perquè de tu, Altíssim, seran coronats.

Lloat sigues, Senyor, per la nostra germana, la mort corporal,
de la qual cap vivent no pot escapar.
Ai d'aquells que moriran en pecat mortal;
benaurat aquell que es trobarà dintre vostra santíssima voluntat,
car la mort segona no li farà cap mal.

Lloeu i beneïu el meu Senyor,
i regracieu-lo i serviu-lo amb gran humilitat.

L1 Aquest és, el cant de Francesc. La lloança li sorgia espontània, com de l'home totalment, habitualment agraït al Senyor.
Després de l'estigmatització, sant Francesc s'anà esllanguint: les malalties s'encapçalaven l'una a l'altra. Ell enyorava el dolç i petit recer de la Porciúncula, l'esglesiola per ell amorosament restaurada, el bressol de l'Orde, la seva llar pairal. No volia morir en el palau del bisbe. Abandonaren la ciutat, passant per la *Portaccia*. Deixava la seva ciutat, la que l'aclamà en la seva joventut, i després l'escarní i el compadí com es compadeix un boig, i després, el venerà com un sant. A mig camí, sant Francesc va demanar que el giressin de cara a Assís, malgrat la quasi orbitat dels seus ulls carliginosos, i la beneí, dient:

L2 *Beneïda sigues del Senyor, ciutat santa, fidel a Déu, car per tu moltes ànimes se salvaran i molts servents de l'Altíssim hi sojornaran, i una munió d'elegits pel Regne dels cels n'eixiran.*

L1 Un cop arribats, fou instal.lat en una de les cabanes d'on no en sortiria vivent. Sabent que a sant Damià hi havia la dolcíssima verge Clara, que no el podia visitar, li escriví aquestes lletres:

L2 *Jo, pobrissó fra Francesc, vull menar la vida i la pobresa de l'Altíssim Senyor nostre Jesucrist i de la seva santíssima Mare i perseverar-hi fins a la fi. I us prego, senyores meves, que visqueu sempre en aquesta santíssima vida i pobresa.*

L1 Arribà l'u d'octubre i la fi del sant es veia imminent. Cridà tots els frares de la contrada i els conjurà a no abandonar mai la petita ermita de la Porciúncula. Beneí tots els germans, començant pel seu vicari, i fra Bernat, el primer company; va fer que el despullessin i el deixessin estès, nu, sobre la terra nua. Tal com havia vingut al món volia deixar-lo. I exhortà els frares:

L2 *Jo he acomplert la meva tasca; que el Crist us ensenyi d'acomplir la vostra.*

L1 La mort no li apareixia ni tràgica ni venjativa; era la germana que li obria pas a l'abraçada definitiva de l'Amic i l'Amat. Les hores a la Porciúncula passaven entre planys i cants, mentre la germana Mort era a la porta. Es féu llegir l'Evangeli en la institució de l'eucaristia, prengué un pa i el reparti entre els seus germans perquè recordessin que els havia estimat fins a la fi.
El dia tres, cap al tard, sant Francesc agonitzava. Volgué que llegissin l'Evangeli de la Passió segons sant Joan, i amb veu forta entonà el salm 141:

TOTS *El meu crit implora l'ajut de Jahvè,*
el meu crit suplica Jahvè,
aboco davant seu el meu plany,
exposo davant d'ell el meu perill.

El meu esperit està cansat.
Vós sabeu per on camino;
m'han amagat un llaç
al lloc per on passava.

Miro per veure qui es posa a favor meu;
no trobo ningú que faci cas de mi;
he perdut tota esperança d'escapar-me,

ningú no s'interessa per salvar-me la vida.

Imploro auxili, Jahvè,
us dic: Vós sou el meu refugi,
la meva possessió en aquesta vida.

Escolteu atentament el meu clam
perquè he quedat desemparat;
allibereu-me dels qui em persegueixen,
homes més forts que no pas jo,

Traieu-me de la presó,
i en donaré gràcies lloant el vostre nom.
Els justos faran corona al voltant meu,
agraint la mercè que m'heu fet.

Queia la tarda quan Francesc moria en acabar el salm. Un silenci de mort, de desfetes irreparables, palpitava al seu entorn, àsies contingudes dolorosament enmig d'aquell silenci que no seria mai més esquinçat per aquella veu estimada que acabava d'emmudir.
Les aloses, deixaren el recer de llur boscatge, i damunt la teulada fosca de la Porciúncula, arrencaren a cantar desesperadament. També elles s'adonaren que havia finit l'Amic de l'Amat.

COMENCEM , GERMANS
Francesc d'Assís,
un home que havia esmerçat el bo i millor
de la vida al servei de Déu i dels homes,
repetia sovint aquesta expressió, i no pas
per ressentiment ni per sentit de fracàs,
més bé com a lema ple d'esperança i de
joventut: *"Comencem de bell nou"*.
El concretava en el desig de fer una experiència
sincera de Déu i amb Déu.
Aquest *"Comencem, germans"* ens és molt
escaient com a invitació a celebrar la festa
de Sant Francesc i com a crida a reprendre
il.lusionadament els nostres compromisos
de fe i de vida en comunitat.

Cant final.

BENEDICCIÓ DE SANT FRANCESC

Que el Senyor et beneeixi i et guardi,
et mostri la seva faç
i tingui pietat de tu.
Giri el seu esguard vers tu
i et doni la pau.
Que el Senyor et beneeixi!

1 Francesc la pau desitja,
la pau del Senyor,
a tota creatura
que s'obri a l'amor.
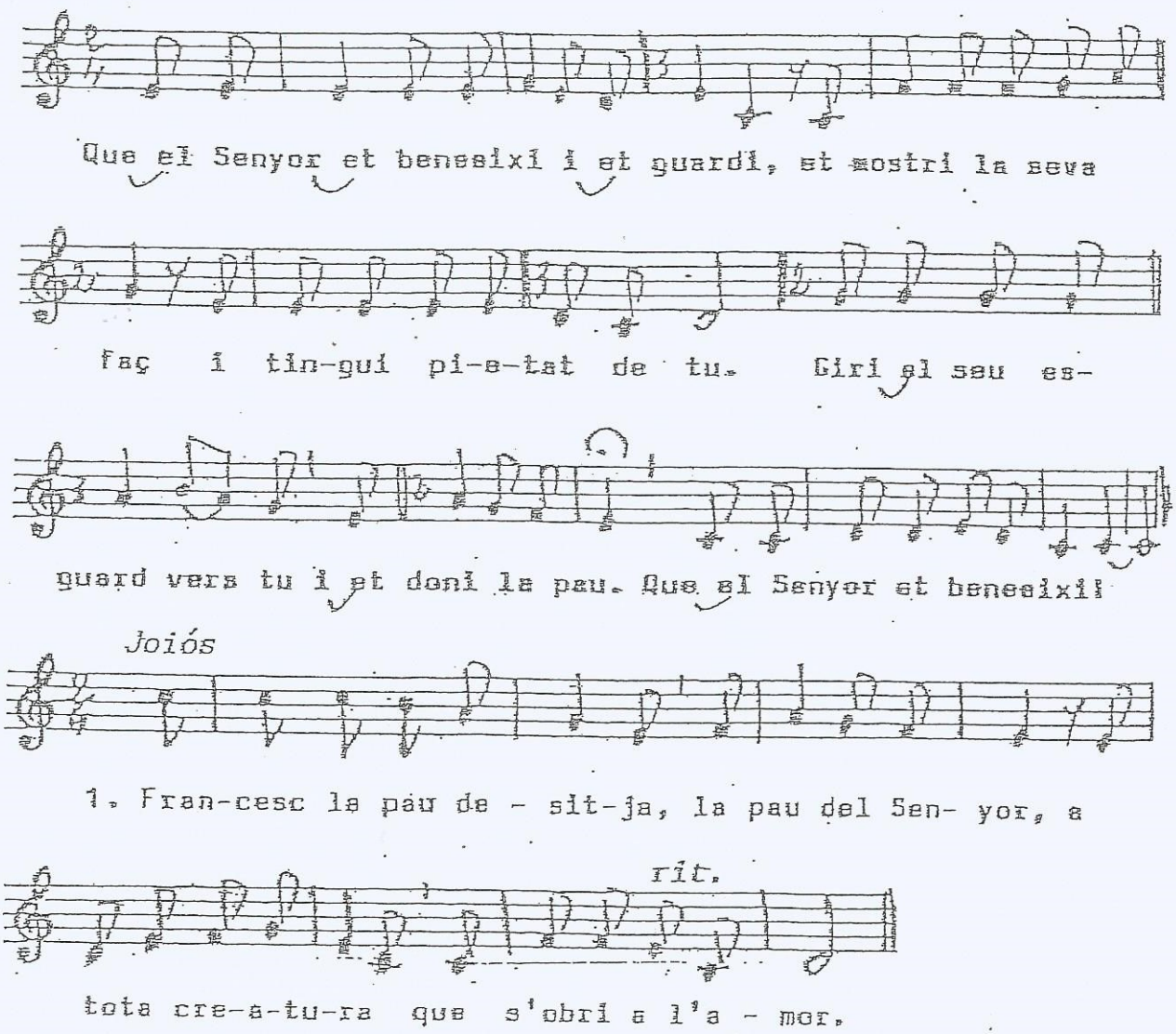
2 Francesc el món estima:
és obra de Déu!
I a tot el que ell contempla,
germà, diu, tendrament.